

1886-07-28

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Civita d' Antino

Omtalte personer:
Nanny Bech
Eline Lange
Petrine Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange formaner Joakim Skovgaard om at være forsigtig med hvad han giver Agnete Skovgaard at spise, da det kan give hende tilbagefald.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 28

d. 28. Juli 1886.

Kjære, kjære Joakim!

Hvor de 2 Brevkort, som kom idag dog vare trøsterige. Vel er Telegrammet, hvori der stod at hun var svagere fra en senere Dato, men vi tør dog nok haabe paa at den Bedring, som vi nu veed begyndte efter Krisen, maa have Varighed, om det end kan gaa op og ned. Jeg var henne hos Holstein i dag og han var helt overrasket og fornøiet med Indholdet; - men sagde at der maatte anvendes den mest overdrevne forsigtighed. Hvis alt gik vel, vilde der komme en Tid, hvor hun fik Lyst til alt muligt og blev slikvoren, saa maatte man nøje overveje, hver Mundfuld hun spiste

-2-

en lille Frugt eller lignende ville kunne foraarsage Tilbagefald.

Det har været sværere for mig, end jeg selv havde tænkt at det ikke blev mig, som kom over til Eder saa Dagen idag har næsten ikke været til at komme over for mig. Jeg bebrejder mig nemlig at jeg ikke havde den tilstrækkelige Ligevægt og Energi i rette Øieblik, saa jeg ikke engang har den Tilfredsstillelse at kunne skyde Skylden paa Andre. Dog har jeg ikke stridt* saa lidt for at komme afsted og Pladsen var ogsaa min, men nu vil jeg ikke plage Dig dermed; især da jeg veed at Fr. Bech har saa mange flere Kræfter end jeg og paa den Maade vil være Eder til langt større Nytte og har desuden mere Humeur og Resoluthed end jeg. - Dig vil hun i alle Tilfælde være ganske uvurderlig og hvis hun kan over-

-3-

vinde sig til at være lidt afdæmpet, vil det jo ogsaa være forfriskende for Agnete. Hendes Kjærlighed og Omhu er vist uden Grændser.

Gud være takket for hver Dag, der gaaer, som vil gaa fremad til Helbredelse!

Naaer det Dig paa Agnetes Fødselsdag, saa tusindfold til Lykke!

Gid Lægen maa være lige saa god i Reconvalescensen, som han har været udholdende i Sygdommen.

Her er saa underlig fladt og tomt og det er jo ikke saa underligt, naar [? Ens] Gjærning er over 100 Mile borte. - Stakkels Petrine Margrete, som vi i

vor Modløshed fik kaldt hjem, hun hader ogsaa Uvirksomhed; aah hun finder jo vel nok Noget og Du kan tro at hun bestandig

-4-

har havt det højeste Mod. Inden jeg slutter Brevet, maa jeg dog fortælle Dig at Karoline idag, da hun tog imod Brevkortene, kunde se paa Postbudets Ansigt, at de indeholdt noget godt; han har vist trofast fulgt hele Sygdommens Udvikling. – Tillige at Leisner gjerne skaffede sig et Ærinde herhen i denne Tid og da han i Søndags intet Ærinde havde, kom i sin stiveste Puds (hen) ind i Haven og bad saa beskedent om Undskyldning, – han vilde saa gjerne vide hvordan det gik; han har vist kun moret sig daarligt paa Vodroflund den Aften. – Fader har faaet Agnetes Anemoner, dem hun malede til Jul sat i Glas og Ramme og Ingrid syer dem, hendes første Forsøg. – Gud være med Eder! Moder.

|*Det var naturligvis i Søndags at jeg stred, ikke den første, men den værste Strid med Faer og Holstein. Havde jeg havt tilstrækkelig Energi og ikke tabt Modet ved Telegrammet, kunde jeg endnu have prøvet at sætte Sagen paa Spidsen. – Dengang skulde jeg have været afsted for længe siden. Jeg er nu ikke Stridsmand af Naturen, men kan dog nok naar det kniber, men sværest er det naar Modstanderne er altfor enige. |

|Der er næsten intet, som har været saa drøjt som at Agnete længtes forgjæves efter Brev.

Hvor forunderligt at det fra Dig var 8 Dage under Vejs, det kom jo d. 16. – Det maa have været underligt for Dig at vore Breve passede saa bagvendt til Tilstanden.

Hvor hvert lille Fremskridt maa være en Fryd! Moster Hanne vil saa gjerne have en kjærlig Hilsen med! |

|Hils Fr. Bech og tak hende! |

Ser
 et norden
 inder, som har
 vort i sig
 som at agere
 længe forjævet efter
 Prov. forundlig at sig
 gloos a Day under sigs,
 f. i. g var i sig for
 ses som i sig for
 ont i sig for
 Prov. påskede sig
 sig sig
 sig, sig sig

SKO
 Mapp

2. 29 Juli'
1886.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 48 Nr. 28

Hjære, Hjære Jacobine!
 Hvor de 2 Brevbøxer, som kom
 idz dy vore histerijs. Vel se Tele-
 grammet, hvori der stod at hun
 var svagere fra en senere Dato,
 men vi så dy nok havde gaaet af
 den Bedring, som vi nu ved begynde
 efter Krisen, naar have Varighed, og
 det end saa gaa op og ned. Jy
 var henne hos Koltheim idz og hun
 var helt overrasket og fornøjet med
 Indholdet, - men sagde at der maatte
 anvendes den mest overdrevene For-
 sigtighed. Hvis alt gik vel, vilde
 der komme en Tid, hvor hun
 fik Lyk til at blive og blive
 sluvnoren, saa maatte man nøje
 overveje, hvor Mundfuld hun spise

[illegible]

har haft det højeste Mod.
Inden j' slutter Brevet, naar j'
dog fortælle dig at Karoline
og, da hun tog imod Bre-
vetsene, kunde de paa Post-
budets Ansigt, at de indeholdt
noget godt; hun har vist trofast
fulgt hele Sygdommens Udvi-
ding. — Tillyst at Leisners gjeme
drøffede sig et Aarinde herhen
; denne Tid og da hun i
Landsk intet Aarinde havde
som i sin stiveste Pund (hens)
ind i Haven og det var be-
stemt om Undersøgning, — hun
vilde saa gjeme vits hoortas
et gød; hun har vist sin mood
sig derligt paa Vedroflund
den Aften. — Taler hun faaet
Agnetes Anemones, den hun
maaledt til jul sat i Gled
og Ranne og Ingrid siger
efter dem, hendes første Forsig.
God vore med Eder. Moder.

Thi Fr. Beck og Læge hente!